

Коментар ВЗЦЗ УПЦ з нагоди 70-ліття Львівського собору 1946 року

Інформаційно-просвітницький відділ УПЦ публікує коментар [Відділу зовнішніх церковних зв'язків УПЦ](#) щодо Львівського церковного собору 1946 року.

Сьогодні між православними і греко-католиками в Україні склалися непрості стосунки, які зумовлені різними трагічними подіями, що мали місце в історії.

Перш за все слід згадати Берестейську унію 1596 року, внаслідок якої частина православних під тиском тогочасної польської державної влади була насильно приєднана до Католицької Церкви, в результаті чого згодом утворилася Уніатська Церква, яка сьогодні має назву Української Греко-католицької Церкви (УГКЦ). Слід згадати також і Ужгородську унію 1646 року, за результатами якої на Закарпатті також відбулося насильницьке переведення православних у католицизм на умовах Берестейської унії, знову ж таки під тиском католицької угорської влади.

Всі ці насильницькі дії викликали сильний спротив православного населення, що детально описаний в історичній літературі. З цих причин, козацькі повстання XVI-XVII століть, окрім політичного та національно-визвольного ідеологічного спрямування, проходили також і під гаслами оборони православної віри, що відображено у тому числі й в творчості українських письменників та поетів, і зокрема у Т. Г. Шевченка. Всі ці події призвели до формування в свідомості православного українського народу недоброзичливого ставлення до греко-католиків.

8-10 березня 2016 року виповнюється 70 років Львівському собору, який прийняв рішення про скасування Берестейської унії 1596 р. та повернення греко-католиків Західної України до складу (на той час) Руської Православної Церкви. Тоді частина уніатського духовенства та вірян широ повернулася до православної віри. Підтвердження цьому є не лише історичні документи, зокрема щодо діяльності протопресвітера Гавриїла Костельника, який задовго до Львівського собору симпатизував Православ'ю, але й той факт, що на сьогодні у Галичині діє близько 900 православних парафій, які навіть після легалізації УГКЦ не захотіли повертатися до уніатства. Однак, слід визнати і той факт, що частина уніатського духовенства і вірян не прийняли рішень Львівського собору. В 1990 році розпочалося відродження УГКЦ, яка вийшла зі свого підпілля із злобою та вираженою антиправославною агресією.

Сьогодні в інформаційному полі існують намагання очорнити діяння Львівського собору 1946 року, який часто представляється виключно акцією атеїстичного режиму по знищенню греко-католиків в Галичині за допомогою православних. Однак, не можна давати оцінку діянням собору на основі лише фактів гонінь на греко-католиків, не згадуючи про страждання Православної Церкви від радянської влади, численні катування православних священнослужителів та безлічі вірян. Не можна надавати оцінку собору, не згадуючи й десятилітні страждання православного населення України від уніатської політики, починаючи з часу Берестейської унії 1596 року. Окрім того, головним приводом для ліквідації УГКЦ каральними органами Радянського Союзу була відкрита співпраця цієї релігійної конфесії з німецько-фашистськими окупаційними військами та їх поплічниками на території Західної України.

Вважаємо, що сьогодні у своїх відносинах православним та греко-католикам слід думати не над пошуками вини, а над виробленням концепції мирного співіснування в єдиній Україні, а також співпраці у тих сферах, де це можливо. Всі факти історичної болі обох сторін слід детально вивчати і відкрито обговорювати задля взаємного порозуміння і вибудовування конструктивних відносин.

Просмотров: 150

Поділитися:

Розміщено в Публікації

За тегами [Відділ зовнішніх церковних зв'язків УПЦ](#), [Львівський церковний собор 1946](#), [унія](#)

[← Греко-католики розповіли про підтримку від Української Православної Церкви в Донецьку](#)

[ООН заявляє про порушення прав віруючих у західних областях України →](#)

ПОШУК